

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

Skärtorsdagen

”Det nya förbundet”

2 Mos 12:1-14

1 Kor 11:20-25

Matt 26:17-30

Ps: 70, 400, 391:1,7-10, 451

Livet är något som vi människor tar emot. Vi får det av andra. Vi fick livet när vi föddes och för att behålla livet fick vi fortsätta att kontinuerligt ta emot det från våra föräldrar i form av mat, kärlek och omvårdnad.

Så vi har inte livet i oss själva, vi får det utifrån och vägrar vi ta emot livet så dör vi.

Vi firar idag Jesus sista måltid med sina lärjungar innan han ska dö. Det var då han instiftade sin nattvard. Nattvarden består av bröd och vin, mat och dryck. När Jesus bryter brödet och delar ut till sina lärjungar så ger han dem och oss *livet*. Men i det här fallet så är det inte vilket bröd och vin som helst; *det är han själv*. Kristus gör sig själv till mat och dryck för oss. Kan det tydligare sägas att vi lever av Kristus, att vi tar emot vårt liv ur hans hand. Brödet och vinet är Kristi kropp och blod för oss utgivna.

Men brödet måste brytas för att kunna delas ut och Jesus måste dö för att hans liv ska kunna ges till oss. Döden är inte något som bara råkar hända Jesus, det är inget som bara sker med honom utan något som han *gör*, han går frivilligt in i döden. Han ger sitt liv frivilligt och just därför blir hans död till liv för oss.

Hade han inte frivilligt släppt ifrån sig livet utan blivit fråntagen det mot sin vilja, berövad det, då hade hans död inte varit en kärlekshandling och då hade den inte kunna bli en källa till liv.

Brödet är gjort av vete och det är ingen tillfällighet att Jesus därför valde just bröd. I Johannes 12:20 så säger han: ”om vetekornet inte faller i jorden och dör så förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd.” Vetekornet är mönstret för död till liv och Jesus liknar sig självt vid ett vetekorn, det är genom att dö som han skänker liv, ett liv som vi tar emot i nattvarden.

Men nattvarden är inte bara bröd och vin, det är också en *måltid*. En måltid är mer än mat och dryck, mer än bara näringsintag. Måltiden är också gemenskap. När vi bjuder hem vänner och bekanta så brukar måltiden spela en stor roll.

I nattvarden så har vi gemenskap med varandra, vi har gemenskap med Gud. Men, och särskilt nu på skärtorsdagen, vi har också gemenskap med de första lärjungarna när de firade den första nattvard en gång. Vi får sitta med vid samma bord, dela samma måltid. Brödet och vinet är fortfarande Kristi kropp och blod. Det som vi är med om är varken större eller mindre än det som de första tolv lärjungarna fick vara med om.

Därför binder nattvarden oss samman med alla kristna som har levt, som lever och kommer att leva.

Låt oss nu komma till Gud och bekänna allt som stänger oss ute från denna gemenskap. Låt oss bekänna vår synd och skuld så att vi blir befriade från den och rätt kan fira påsk.